

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ.Παντελεήμονος:

«Τίς ἐξείπειν ἰσχύει, Παρθενομήτορ Κόρη, τάς θείας ἀρετάς σου;»

Δικαιολογημένα ὁ ἱερός ὕμνογράφος διερωτᾶται ποιός ἔχει τή δύναμη νά περιγράψει καί νά ὑμνήσει τίς θεῖες ἀρετές τῆς Παναγίας Παρθένου. Ἡ ἀπάντηση ὁμως εἶναι ἀρνητική, γιατί οἱ ἀρετές τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπερβαίνουν τήν ἀνθρώπινη ἱκανότητα νά τίς περιγράψει καί νά τίς ἐγκωμιάσει. Διότι ἡ Παναγία μας εἶναι ταμεῖον πάσης ἀρετῆς. Εἶναι δοχεῖο τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι κατοικητήριον τῆς Θεότητος. Εἶναι αὐτή μέ τήν ὁποία κανεῖς δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ καί κανεῖς δέν μπορεῖ νά προσεγγίσει τό ὕψος τῆς ἀρετῆς της, γιατί εἶναι «τιμιωτέρα τῶν οὐρανῶν καί καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν».

Εἶναι αὐτή ἐπὶ τήν ὁποία ἐπέβλεψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἐπειδὴ βρῆκε τήν ψυχή της ὡραιότερη καί σεμνότερη καί καθαρότερη ἀπό ὅλες τίς ἄλλες γυναῖκες, καί τῆς ἀπέδωσε διὰ τοῦ ἀρχαγγέλου του τό πιό τιμητικό ἐγκώμιο, ὀνομάζοντάς την κεχαριτωμένη, καί τῆς παραχώρησε τή μεγαλύτερη τιμή, νά τήν ἐπιλέξει ὡς Μητέρα του καί συνεργό του στό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Καί δέν εἶναι μόνο ἀξιέπαινο καί ἀξιοθαύμαστο τό γεγονός ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος διέθετε σέ μέγιστο βαθμό ὅλες τίς ἀρετές, ἀλλά ἦταν ὁ τρόπος καί οἱ συνθήκες ὑπό τίς ὁποῖες τίς ἀπέκτησε.

Ἡ Παναγία δέν ζοῦσε, γράφει ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, μέσα στήν τρυφή τοῦ παραδείσου, ὅπως ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ, οὔτε μέσα στή χάρι τῶν μυστηρίων, ὅπως οἱ ἄνθρωποι μετά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν μέτοχος τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος καί εἶχε κληρονομήσει ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τήν ροπή πρὸς τό κακό.

Ὅμως ἀντιστάθηκε. Ἀγωνίσθηκε χωρίς νά ἔχει λάβει ἐπιπλέον βοήθεια ἀπό τόν Θεό, χωρίς νά ἔχει κανένα ξεχωριστό προνόμιο. Ἀγωνίσθηκε χρησιμοποιώντας τή δύναμη καί τά ὅπλα πού δώρισε ὁ Θεός μέ τό «κατ' εἰκόνα» στόν ἄνθρωπο κατὰ τή δημιουργία του.

Μέ τήν ἀγάπη της στόν Θεό, μέ τή σταθερότητα τῆς διανοίας καί τῆς θελήσεώς της καί μέ τή μεγαλειώδη σωφροσύνη της ἀντιστάθηκε ἀπό τήν ἀρχή ὡς τό τέλος σέ κάθε κακία καί νίκησε κάθε ἀμαρτία. Κατόρθωσε «ἐν μεσημβρία κακῶν», αὐτό πού κανένας ἄλλος ἄνθρωπος δέν μπόρεσε νά ἐπιτύχει: νά διαφυλάξει τήν ἀνθρώπινη φύση ἀνόθευτη «παντός ἀλλοτρίου» καί νά ἀποδώσει στόν Θεό ἀμόλυντη τήν ὡραιότητα πού Ἐκεῖνος χάρισε στόν ἄνθρωπο. Κατόρθωσε μέσα στόν κόσμον, στόν ὁποῖο εἶχε πλεονάσει ἡ ἀμαρτία, νά δείξει τόν ἄνθρωπο, καθαρό καί ὁλόκληρο, ὅπως τόν τοποθέτησε ὁ Θεός μέσα στόν παράδεισον καί ὅπως ἔπρεπε νά παραμείνει.

Σέ αὐτό ὀφείλεται, ἀδελφοί μου, λέγει ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, τό μεγαλεῖο τῆς Παναγίας μας, καί γι' αὐτό ἀξιώθηκε νά γίνει Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πορεία τῆς ζωῆς της ἦταν πορεία ἐνώσεώς της μέ τόν Θεό, καί ὁ Θεός τήν τίμησε ἐνοικώντας στήν ὕπαρξή της ὄχι μόνο πνευματικά ἀλλά καί σωματικά, γεγονός πού εἶναι ἀσύλληπτο γιά τήν ἀνθρώπινη διάνοια καί τό ὁποῖο ἀποδεικνύει ὄντως τή χάρι πού βρῆκε ἡ ταπεινή Κόρη τῆς Ναζαρέτ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Καί αὐτή ἡ ἐνωσή της μέ τόν Θεό ἀνύψωσε ἀκόμη περισσότερο τήν Παναγία Παρθένο καί τήν κατέστησε «ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν», δέσποινα τοῦ κόσμου, κυρία τῶν ἀγγέλων.

Γι' αὐτό καί εἶναι ἀδύνατο νά περιγράψει κανεῖς μέ ἀνθρώπινα λόγια τό μεγαλεῖο τῆς ἀρετῆς. Μόνο οἱ ἄγγελοι, γράφει πάλι ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, μποροῦν νά ἐκφράσουν τή δόξα τῆς

Θεοτόκου.

Καί ἡμεῖς; Τί μπορούμε νά κάνουμε ἡμεῖς οἱ ἀδύναμοι καί ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι; Ἐμεῖς μπορούμε νά τήν ἐγκωμιάσουμε, συνιστᾷ ὁ ἱερός πατήρ, ὅσο χρειάζεται γιά νά ἀγιάσουμε τή γλώσσα καί τήν ψυχή μας. Διότι καί ἕνας λόγος καί μία σκέψη γιά τήν Παναγία μας μπορεῖ νά ἀνυψώσει τήν ψυχή καί τή διάνοιά μας καί νά μᾶς μεταμορφώσει ἀπό σαρκικούς σέ πνευματικούς, ἀπό ἁμαρτωλούς σέ ἁγίους.

Αὐτό, ἀδελφοί μου, ἐπιχειρήσαμε καί ἡμεῖς ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλοντας τίς Παρακλήσεις τῆς Παναγίας μας. Αὐτό κάναμε καί ἀπόψε ψάλλοντας μαζί μέ τήν τελευταία Παράκληση καί τά Ἐγκωμιά της. Γνωρίζαμε τήν ἀδυναμία μας, ἀλλά θέλαμε ὑμνώντας την καί ἱκετεύοντάς την νά ἀγιασθοῦμε καί ἡμεῖς ἀπό τή χάρι της, νά ἀνυψώσουμε τόν νοῦ μας ἀπό τά χοϊκά στά οὐράνια, νά ἀνυψώσουμε τήν ψυχή μας ἀπό τά φθαρτά στά ἄφθαρτα.

Καί νά τήν παρακαλέσουμε ὡς στοργική μητέρα νά μήν παραλείπει ποτέ νά μᾶς συνοδεύει στήν ἀγώνα μας τόν πνευματικό, γιά νά ἀντιστεκόμεθα στό κακό καί στήν ἁμαρτία, ὅπως τό ἔκανε καί Ἐκείνη, καί νά πορευόμεθα παρά τίς ἀδυναμίες μας μέ σταθερή θέληση στόν δρόμο πού ὁδηγεῖ στή συνάντηση μέ τόν Υἱό της πλησίον τοῦ ὁποίου καί Ἐκείνη πρεσβεύει ὑπέρ ἡμῶν.

Μαζί μας εἶχαμε τήν ἰδιαίτερη χαρά καί εὐλογία νά συμπροσεύχονται καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κύριος Κύριλλος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος κύριος Ἰγνάτιος, ἀπό τή Ρωσία, καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μηδείας κύριος Ἀπόστολος, ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀμερικῆς, ὅλοι ἐκλεκτοὶ Ἱεράρχες καί προσφιλεῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Τούς εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας θερμότατα, γιατί μέ τήν παρουσία τους λάμπρυναν τήν ἀποψινή Ἀκολουθία πρός τιμήν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τίμησαν τήν ἡρωική καί ἀγιοτόκο πόλη τῆς Ναούσης, τόν εὐλαβῆ λαό της καί τόν ἱστορικό καί ἐορτάζοντα αὐτό ἱερό ναό τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ναούσης.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε πολύ καί πάλι καί εὐχόμεθα ταπεινῶς ἡ χάρις τῆς Παναγίας μας νά σᾶς στηρίζει καί νά σᾶς ἐνισχύει στήν ἀρχιερατική σας διακονία πάντοτε.